

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

שאל אביך ויגדך, זקניך ויאמרו לך

מר כתריאל אוליבר

נולדתי וגדלתי במלבורן אוסטרליה, בבית שהיה מסורתי אך לא אדוק. למרות זאת, הוריי שלחו אותי לבית ספר חב"ד מגיל אחת עשרה, שם הושפעתי עמוקות מדמותו של אחד המורים, ר' שמואל י'לן, ובעקבות זאת התחלתי להקפיד יותר על שמירת מצוות. במהלך גיל ההתבגרות, עובדה זו הפכה להיות מקור למתחים ולחיכוכים, שכן אבי ואמי חששו שלא אוכל לפרנס בכבוד את עצמי ואת משפחתי אם אבחר ללכת ללמוד בישיבה במקום להירשם ללימודים באוניברסיטה.

התייחסתי בכבוד להוריי - בהתאם לדרכה של תורה - אך, בה בעת גם ידעתי היטב מהי דרכי. לכן, אמרתי להם שאני מתכנן לדחות לפי שעה את הרישום לאוניברסיטה, ובמקום זאת ללכת ללמוד בישיבה גדולה של חב"ד במלבורן. כך אכן עשיתי בשנת תשל"ב (1972), בניגוד למשאלת הלב שלהם. במהלך תקופת לימודי בישיבה זכיתי במקום הראשון בחידון התנ"ך האוסטרלי, והפרס שבו זכיתי היה נסיעה לישראל, כדי לייצג שם את אוסטרליה בחידון התנ"ך העולמי המתקיים בירושלים. באותו שלב, הוריי כבר היו גאים בי.

אחרי שנה של לימודים בישיבה, נכנסתי ללמוד באוניברסיטת מלבורן, בהתאם לרצון של הוריי, ובמקביל המשכתי להיות מעורה בקהילת חב"ד ובפעילות הפצת היהדות שהתקיימה מטעמה בקמפוס. בחופשת הקיץ באוסטרליה (המקבילה לחורף הניו יורקי של שנת תשל"ה [1974-75]) נסעתי לברוקלין כדי ללמוד שם במשך כמה חודשים בישיבת חב"ד, וכדי לשהות במחיצת הרבי.

מהחסידיים פחות התרשמתי, אבל ההתרשמות

שלי מהרבי הייתה פשוט תדהמה - היו לו הליכות מלכותיות, אך בה בעת, קרנה ממנו ענווה רבה, וחשתי בצורה מאוד עוצמתית שאני נמצא בנוכחותו של מנהיג רוחני אמיתי.

בחודש שבט תשל"ה (1975), זכיתי להיפגש ביחידות עם הרבי. תוך כדי ההמתנה לתורי, הרגשתי כיצד ההתרגשות שבקרבי הולכת וגואה - הנה אני עומד להתייצב בפני צדיק, לדון עמו בשאלות הנוגעות לכל מהלך חיי, ובדילמות שעשויות להשפיע עלי ועל משפחתי, ואולי אפילו על הדורות הבאים. היה זה ללא ספק רגע מכונן עבורי.

לקראת הפגישה כתבתי לרבי מכתב ארוך ובו סיפרתי על הרקע שלי, ופירטתי את השאלות שעליהן רציתי להיוועץ. אחת מהן נגעה לשאלת גידול הזקן, נושא שביחס אליו הביעו הוריי את התנגדותם הנחרצת. הם היו משוכנעים שזה דבר לא

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

מתאים ולא מקובל, ועלול לפגוע בי ובסיכויי למצוא מקום עבודה הולם. ידעתי שהוריי באמת רצו רק את טובתי, אך עם זאת, התורה הרי אוסרת על האיש "להשחית את פאת הזקן". זו הסיבה לכך שיהודים מגדלים פאות, ורבים אף נמנעים לגמרי מהסרת חלק כלשהוא מזקנם. לכן, לא ידעתי מה לעשות.

תשובתו של הרבי די התמיהה אותי. הוא אמר שמאחר שאני מתכוונן לשוב לאוסטרליה דרך ישראל, כדאי שאתעכב שם ואבקר בארבע מקומות קדושים, ובהם אתפלל בנוגע להתלבטות שלי. הוא לא הורה לי האם לגדל זקן או לא - הוא רק הציע שאתפלל בארבעת המקומות הללו בנושא זה, ואחר כך שאגיע שם למסקנה בעצמי.

ארבעת המקומות שאותם הזכיר הרבי היו: הכותל המערבי, שריד בית המקדש שבירושלים; מערת המכפלה בחברון, מקום קבורתם של האבות אברהם, יצחק ויעקב, ושל נשותיהם אמותינו שרה, רבקה ולאה; בקבר רחל אמנו הסמוך לבית לחם, מקום קבורתה של רחל אשת יעקב אבינו; ובקבר רבי שמעון בר יוחאי, מחברו הנודע של ספר הזוהר, במירון.

"אחרי שתתפלל במקומות הללו, חזור לאוסטרליה ואמור להוריך שקיבלת החלטה", אמר הרבי, תוך שהוא רומז שכאשר כך אעשה, הם כבר ישתפו פעולה עם כל החלטה שאקבל.

אולם, הרבי כנראה חשש שאני עלול להתיימשך מכך שאנשים יעליבו אותי או ילעגו לי על אורח החיים הדתי שלי, מאחר שהוא טרח להדגיש שבסעיף הראשון שבתחילת הסימון הראשון בספר ההלכות שולחן ערוך, כתוב, "ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת השם יתברך".

"אל תתיימשך", אמר הרבי, "ואל תתבייש בעקבות העובדה שאתה שומר אמונים לתורה ולמצוותיה. עליך להיות חזק באמונתך, ולא לקחת ללב כלל מה שאחרים אומרים".

העצה שלו סייעה לי רבות. שבתי לאוסטרליה

והמשכתי את לימודיי באוניברסיטה כאשר את פניי מעטר זקן מלא - ואף הוריי קיבלו זאת בהשלמה מלאה, כפי שהרבי אמר מראש. עם סיום לימודיי קיבלתי תואר בכימיה יישומית, ובהמשך, הפכתי להיות הכימאי הראשי עבור מערכת הכשרות האוסטרלית 'Kosher Australia', תפקיד שאותו אני ממלא כבר מעל שלושים ושש שנה.

במסגרת תפקידי אני נדרש לבקר ולהעריך את כל ההיבטים של תהליך הייצור של מוצרי מזון ושל חומרי גלם, מתוך מטרה לאתר בעיות כשרות אפשריות, ולקבוע האם ניתן להעניק למוצרים אישור כשרות. תפקיד זה דורש ידע נרחב בתחום מוצרי הגלם והיכרות מעמיקה עם הטכנולוגיות החדשות המשמשות את תעשיות המזון המודרנית. אני לא הרב שמנפיק את תעודת הכשרות, אלא משמש הכימאי המספק לרבני מערכת הכשרות את הפרטים הטכניים של המרכיבים ושל תהליכי הייצור.

זהו תפקיד בעל חשיבות רבה, ואני סבור שהבאתי נחת וגאווה להוריי, ואני מקווה שגם לרבי.

מר כתריאל אוליבר משמש כימאי ראשי עבור מעבדות הכשרות 'Kosher Australia' מזה למעלה משלושים ושש שנה. הוא רואיין במלבורן, אוסטרליה, בחודש תמוז תשע"ו (2016).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשד"ח (1984) — במהלך התוועדות התייחס הרבי למעמד שנערך בקבר הרמב"ם לרגל סיום הלימוד של ספר המדע, הראשון מתוך ארבעה עשר ספרי הי"ד החזקה - משנה תורה של הרמב"ם, שנלמד במסגרת תקנת לימוד הרמב"ם היומי עליה הכריז הרבי באחרון של פסח באותה שנה. במעמד נלמדו גם רעיונות מתורתו של אדמו"ר הזקן, והרבי ציין עובדה זו ודיבר על הקשר בין שני האישים.¹ כ"ד באייר

1 התוועדות תשד"ח, חלק ג, עמ' 1800

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

הכוח לחבר באמת!
העולם זקוק לך ולתפילין שלך:
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד